

[Formanden.]

Afgørelse er juridisk uangribelig, og gaar ud fra, at de Personer og Myndigheder, paa hvem der hviler et Ansvar i denne Sag, søger tilvejebragt den Ro, der er en Betingelse for Gennemførelse af Skolens Arbejde, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Denne Paastand indgaar nu i Forhandlingen.

Mogens Fog: Det er baade besværligt og tidsrøvende at skulle gentage Dele af sit første Indlæg, fordi det ikke er blevet forstaaet, og jeg maa derfor henvise det ærede Medlem Hr. Starcke til at gennemlæse det stenografiske Referat af, hvad jeg har sagt, saaledes at de Misforstaaelser, det ærede Medlem gjorde sig skyldig i, kan blive afklaret, og saaledes at det ærede Medlem vil kunne konstatere, om det drejer sig om svigtende Fremstillingsevne eller svigtende Opfattelsesevne, naar der er forekommet Misforstaaelser.

Men jeg bliver nødt til at sige til den højtærede Undervisningsminister, at jeg, som det ogsaa vil fremgaa af Referatet, paa ingen Maade har benægtet, at ogsaa mandlige Lærere er blevet afskediget i Sager af denne Art, men jeg har konstateret den Kendsgerning, at der ikke er rejst nogen principiel Kampagne af lignende Art som denne i notorisk foreliggende Tilfælde, hvor vedkommende mandlige Skoleleder eller Lærer ikke er blevet afskediget.

Til det ærede Medlem Hr. Hvidberg vil jeg sige, at det, jeg her har betegnet som Hykleri, er det Forhold, at man tolererer bestemte Tildragelser af samme Art som er Genstand for den Debat, vi fører her i Dag, naar blot de foregaar i Dølgmaal, og jeg har henvist det ærede Medlem til at søge Spørgsmaalet rejst ikke i en bestemt Sags Anledning, men paa principiel Basis, nemlig ved at fremkomme med Lovforslag, der tager Sigte paa en virkelig Gennemførelse af den kristne Morals Bud for alle Skolelærere. At jeg ikke personlig vilde stemme for et saadant Lovforslag, og at jeg spaaede det en ynkelig Skæbne, har jeg allerede understreget.

Der er flere Gange blevet citeret, hvad der i Bekendtgørelsen af 24. Maj 1941 staar om Maalet for Folkeskolens Undervisning, men de ærede Medlemmer, som har udtalt sig, har paa et vist Tidspunkt afbrudt Citatet med et: o. s. v. o. s. v., idet de ikke

har villet gaa til de sidste Linier i dette Afsnit, hvor det hedder, at Skolen maa bidrage til at øge Børnenes Respekt for Oprigtighed i Tale og Adfærd. Jeg mener, at Skoleinspektør Frøken Nordentofts Holdning er i fuld Overensstemmelse med denne Forskrift, og at det tjener Børnenes Moralbegreber bedre, at Sagen føres paa den Maade, som hun har ført den, end om den var blevet fortiet. Det afgørende — og det maa jeg præcisere — er, at Frøken Nordentoft ikke har forfægtet nogen ny Moral, men har hævdet, at naar en ugift Kvinde er blevet Moder — i Kraft af Kødets Skrøbelighed, om man vil —, skal hun have sin Ret, og saa skal hun ikke tvinges ud af sin Samfundsstilling. Hvis Skoleinspektør Frøken Nordentoft skulde blive afskediget, vil det være Signalet til en Svækkelse af den ugifte Moders Stilling i dette Samfund og let danne Præcedens for Afskedigelser ogsaa inden for andre Fag og Erhverv.

Ingen kan benægte, at de moralske Begreber forskydes i Aarenes Løb. Synet paa f. Eks. Skilsmisser er nu et ganske andet, end det var for 30—40 Aar siden, da en Skilsmissesag inden for Skole eller Kirke kunde vække lige saa stor Opmærksomhed, som denne Sag vækker i Dag. Naar Synet paa Skilsmisser er ændret i Tidernes Løb, tror jeg personlig, det hænger sammen med et større Krav netop om Ærlighed og Redelighed, men jeg maa samtidig konstatere, at dette ændrede Synspunkt ikke har medført, at man ser anderledes paa Ægteskabet som en grundlæggende Faktor i vort Samfund. Derfor tror jeg heller ikke, at en eventuelt ændret Opfattelse af den ugifte Moders Stilling, som kan give sig Udtryk i denne Sags Løsning, paa nogen Maade vil rukke ved Moralbegreberne i vort Samfund — ja, jeg tror ikke, der vil blive født eet Barn mere uden for Ægteskab, og ikke, at hele Synet paa Ægteskabet vil blive rokket en Centimeter, selv om Skoleinspektør Nordentoft forbliver i sin Stilling.

Vi kan ikke stemme for den Dagsorden, der er foreslaaet af de ærede Medlemmer Hr. Jørgen Jørgensen og Hr. Juul, fordi den i sin Tendens søger at lægge et Pres paa den Skoledirektion, der — som det ærede Medlem Hr. Kolbjørn oplyste — har handlet i Overensstemmelse med et Flertal blandt Skolens Forældre. Og jeg kan tilføje, at jeg tror ikke, en ændret Afgørelse paa nogen Maade vil betyde større Ro om denne Sag, saa sandt som det Flertal af Forældrene, der ikke ønsker at skifte Skoleinspektør, maa reagere imod, at man af